

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

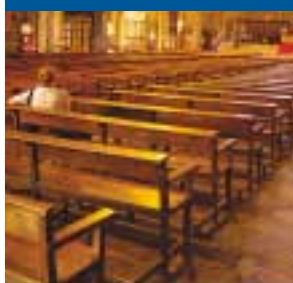

ISSN 1310-8654

БРОЙ 1 ГОДИНА XVII 2008 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

В БРОЯ

П-р Трифон
Трифонов

**ЕВАНГЕЛИЗАЦИИТЕ
- ЗА ИЛИ ПРОТИВ?**

Четете на стр. 2

Чарлс Скрийвън
е президент на
колежа „Кетъринг“
в Охайо

**КАК ДА СПАСИМ
ЦЪРКВАТА**

Четете на стр. 3

МЪКАТА

Тя може да те
смаже, но може и
да те направи
по-силен
от Татяна
Цветкова

Четете на стр. 7

Всрещи океана на времето не сме сдими

*Приятно е да усещаш над себе си красивата пелерина на звездите -
скакаш те коронясват...*

Обикновено

казваме, че годината е
отминала „неусетно“,
но като се замисля,
считам, че това не
е така. Ние имахме

възможност да
пием от чашата на
живота различни на
вкус неща: едни
добри, други не чак
толкова, трети
неприятни и

трудни за приемане. Истината е, че
човек живее и усеща всичко, което
става около и с него самия, но е факт,
че времето, което нарекохме „2007
година“, премина по-бързо, отколкото
очаквахме. Някак си не оценихме
презвото как зърната на броеницата
преминаваха през делничното и се
нареждаха в редицата на вечността. И
едва в края на декември реалността на
оставащите дни ни кара да осъзнаем,
че сме навлезли с още една година по-
навътре в океана на времето. А той,
както всеки океан, си има красивите
изгреви и невероятните залежи.

П-р Никола Левтеров,
председател на СЦАСД

Понякога хладният му бриз така
приятно ни гали, че ни се иска никога
да не спира неговият повей. А друг
път ураганите така ни подмятат,
че гръхът ни замира и се чувстваме
безвъзвратно обречени. После следват
моментите, когато водите му
отразяват нашия образ и сякаш ни
казват: „Ти си най-прекрасното и
желано същество. Не бой се, бъдещето
е пред теб!“

Приятно е да усещаш над себе си
красивата пелерина на звездите - сякаш
те коронясват за цар на вселената.
Но когато тъмните облаци се спус-
нат и мракът ни обвие в ужасната си
прегръдка, тогава душите ни крещат и
питат ли питат: „Защо е всичко това
и докога ще бъде така...?“ А корабът на
живота не спира да навлиза по-навъ-
тре в океана на времето.

Отдавна мнозинството в този
свят не вярва на предлаганите уто-
пични идеи, че идните дни ще бъдат
по-добри и че, използвайки своите
технически и интелектуални умения,
ще построим едно хармонично, спра-
ведливо и отговарящо на мечтите ни
общество. На мястото на гордостта

от откритията и постиженията ни
трайно се е настанила потискащата
сянка на несигурността и страха. А
корабът на живота върви напред и е
вече навлязъл в новата мила, която ще
наричем „2008 година“.

Как ще я посрещнем? Какво ли ще
ни донесе тя? Какво ли да си пожелаем?

Без страх мога да кажа, че като
хора, които са положили доверието си
в Бога и Неговото Слово, имаме осно-
вание да вървим напред с оптимизъм.
Това е така не защото сме скрили гла-
вата си в пясък и не виждаме реално-
стта около себе си и не защото просто
го желаем, а защото Господ е обещал
още от древността: „Не бой се, защо-
то аз съм с тебе... Ще те укрепя! Да,
ще ти помогна. Да, ще те подпра с
праведната Си десница!“ (Исаия 41:10)

Ние ясно съзнаваме, че не е безо-
пасно да си всрещ океана на времето и
да си сам. Но вярваме безрезервно, че
Създателят и Владетелят на вселена-
та, Небесният Бог и Триединството
са поели ангажимент да придружават
кораба на живота ни и да ни пазят.

Продължава на стр. 2

Обръщение на президента на Евроафриканската дивизия Улрих Фрикарт

Въпреки нарастващия хаос и обръкването в
света, всички ние имаме много неща, за които
да благодарим. Привилегия е да сътрудничим
заедно и да имаме своя малък дял за напред-
ъка на Евангелието. Много съм благодарен

за сътрудничеството на всички ви. Когато 2007 г. става история, нека у
нас остане само доброто от нея. Нека помним милостивия Бог, Които
се е грижил и ще продължава да се грижи за всички обстоятелства в жи-
вота и служенето ни. Когато пред нас се простира 2008 г. - непозната и
несигурна, нека вечните уверения, които Той ни е дал - неизразима любов,
несвършващото търпение, неопетнена вярност, незаслужена благодат,
непоколебим мир и неугасваща надежда - ни изпъват с кураж, увереност
и твърдост при изгрева на всеки нов ден.

„Ето, ела, Господи Исусе!“ (Откровение 22:20) Нека този знак на
надежда бъде нашата сила!